

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi verontilityslain
13 §:n muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verontilityslakia siten, että yhteisöveron metsävero-osuuden yksittäisten kuntien ja seurakuntien metsäerän laskentaperusteena käytettäisiin bruttokantorahatuloja, jotka on laskettu metsäkeskuksittain. Kantorahatulot jaettaisiin yksittäisille kunnille näiden kuntien alu-

eella olevien metsämaapinta-alojen suhteessa.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2007 alusta. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuoden 2007 yhteisöveron jako-osuuksien laskennassa.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Yleistä

Vuoden 1999 alusta yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteita muutettiin siten, että yksittäisten kuntien yhteisövero-osuus muodostui yritystoimintaerästä ja metsäerästä. Kuntien yhteisövero-osuus on viime vuosina ollut runsaat yksi miljardi euroa, josta metsävero-osuus on ollut noin 140 miljoonaa euroa. Metsäerän laskentaperusteena käytettiin kunnittaisia kantorahatuloja. Lisäksi perusteeseen luettiin metsän laskennallisen puhtaan tuoton perusteella arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijanneista metsämaista.

Metsäntutkimuslaitos on kerännyt vuosittain kunnittaiset bruttokantorahatulot verokuutiometrin raha-arvon laskemista varten. Eräiden metsätalouden puhtaaseen tuloon liittyvien säännösten kumoamisesta annetulla lailla (1156/2005) on vuoden 2006 alusta kumottu muun muassa verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 15 §:n 3 momentti, jonka mukaan puun ostajien tai ostajajärjestöjen on toimitettava Metsäntutkimuslaitokselle verokuutiometrin laskemista varten tarpeelliset tiedot. Momentti on kumottu, koska

metsätalouden puhdasta tuottoa ei enää vahvisteta pinta-alaperusteisen metsäverotuksen päätyttyä.

Metsäntutkimuslaitos kerää kuitenkin jatkossa tiedot bruttokantorahatuloista metsäkeskuksittain. Metsäkeskusten toiminnasta säädetään metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetussa laissa (1474/1995). Suomessa on tällä hetkellä 13 metsäkeskusta, jotka jakaantuvat tasaisesti ympäri maata. Metsäkeskuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1205/2002) säädetään metsäkeskusten toimialueista.

1.2. Yksittäisen kunnan metsäerä

Yksittäisen kunnan metsäerän uudeksi laskentaperusteeksi on ollut esillä kaksi vaihtoehtoa. Perusteena voitaisiin käyttää kunkin kunnan useamman viime vuoden metsäerän laskentaperusteiden keskiarvoa. Vaihtoehtoisesti voitaisiin käyttää metsäkeskuksittain laskettuja vuosittaisia bruttokantorahatuloja, jotka jaettaisiin kunnittain kunkin kunnan alueilla olevien metsämaapinta-alojen suhteessa.

Keskiarvovaihtoehdon hyvänä puolena olisi sen vakaus, koska kunkin kunnan metsäerän laskentaperuste olisi jatkossa kiinteä eikä se muuttuisi vuosittain. Todellisiin bruttokantorahatuloihin perustuva laskentaperuste seuraisi jatkossakin todellisia puunmyyntejä, tosin yhteenlaskettuna laajemmalla alueella

kuin nykyinen kunnittaisiin kantorahatuloihin perustuva jakoperuste. Laajemman alueen kantorahatuloihin perustuvan laskentaperusteen käyttöä puoltaa se, että se ei ole niin herkkä vuosittaisille vaihteluille kuin kunnittaisiin puunmyynteihin perustuva jakoperuste.

Verontilityslain (532/1998) 13 §:n 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kunnan metsäerää laskettaessa perusteena käytettäisiin metsäkeskuksittain laskettuja bruttokantorahatuloja, jotka jaettaisiin kunnittain kunkin kunnan alueella olevien uusimpien valtakunnan metsien inventointitietojen mukaisten metsämaapinta-alojen suhteessa. Perusteeseen eivät kuuluisi tässä esityksessä tarkoitetut luonnonsuojelualueiden metsämaat. Vuosittain laskettuihin kantorahatuloihin perustuva laskentaperuste seuraisi määrin suhdanteita, muun muassa puun myyntihintoja, ja sopisi siten luonteeltaan yhteisöveron jakoperusteeksi.

1.3. Metsäerän laskentaperuste luonnonsuojelualueilla

Luonnonsuojelualueiden saamatta jääneet kantorahatulot on arvioitu vuosittain Metsähallituksen asianomaisille metsämaille laskeman metsän puhtaan tuoton perusteella. Koska metsän puhdasta tuottoa ei vuoden 2006 alusta enää lasketa, myös luonnonsuojelualueiden osalta otettaisiin käyttöön uusi metsäerän laskentaperuste. Metsän keskimääräisen tuoton arvostamisesta säädetään varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:ssä. Sen mukaan Verohallitus vahvistaa vuosittain metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton kunnittain hehtaarilta siten, että sen muutos verovuoden 2005 metsän keskimääräiseen puhtaaseen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta vuoden 2005 syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Arvioidut saamatta jääneet tulot on kuitenkin otettu huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yhteensä vähintään 1 000 verokuutiometriä. Koska verokuutiometrin arvoa ei enää vahvisteta, vähimmäismäärä tulisi määrittellä metsämaapinta-alan perusteella.

Verontilityslain 13 §:n 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi myös luonnonsuojelualueiden osalta. Luonnonsuojelualueet luettaisiin metsäerän laskentaperusteeseen siten, että varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 7 §:n nojalla Verohallituksen vuositteen vahvistama metsän vuotuinen tuotto hehtaarilta kerrottaisiin kunkin kunnan kunkin vuonna voimassa olevan luonnonsuojelualueiden metsämaan hehtaarimäärällä. Arvioidut saamatta jääneet tulot otettaisiin huomioon kuitenkin vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden pinta-ala on Lapin läänissä vähintään 1 000 hehtaaria, Oulun läänissä 500 hehtaaria ja muualla maassa 300 hehtaaria. Nämä pinta-alamäärät vastaisivat nykyistä 1 000 verokuutiometrin rajaa.

2. Esityksen vaikutukset

Ehdotettu jako-osuusperustemuutos osaltaan vakauttaa erityisesti metsävaltaisen kunnan yhteisöveron tuottoa ja lisää sen ennustettavuutta, koska laskentaperusteessa on mukana laajemman alueen kuin yhden kunnan puun myynnit ja toisaalta kunnan metsähehtaarien lukumäärä pysyy lähes vakiona.

Metsäntutkimuslaitos laskisi kunnittaiset metsäerän laskentaerät metsäkeskuksittain laskettujen bruttokantorahatulojen ja kunkin kunnan alueella olevien metsämaapinta-alojen perusteella ja toimittaisi tiedot verohallinnolle, joka laskisi kunnittaisen metsäerän määrän vuotuisen metsävero-osuuden perusteella.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Asiaa on käsitelty kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan vuoden 2007 alusta. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuoden 2007 yhteisöveron jako-osuuksien laskennassa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

verontilityslain 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 13 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 724/2004, seuraavasti:

13 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteena käytetään metsäkeskuksittain laskettuja bruttokantorahatuloja, jotka jaetaan yksittäisille kunnille niiden alueella olevien metsämaapinta-alojen suhteessa, perusteeseen ei kuitenkaan lueta kunnan metsäalueisiin kuuluvia tässä momentissa tarkoitettuja luonnonsuojelualueita. Lisäksi perusteeseen luetaan arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisäästeisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asian-

omaisten metsämaiden pinta-ala on Lapin läänissä vähintään 1 000 hehtaaria, Oulun läänissä 500 hehtaaria ja muualla maassa 300 hehtaaria. Saamatta jääneet kantorahatulot määritellään vuosittain siten, että suojelualueiden metsämaan hehtaarimäärä kerrotaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 2 momentin mukaisesti vahvistetulla metsän keskimääräisellä vuotuisella tuotolla. Metsävero-osuus lisättyinä Metsähallitukselle maksuunpannulla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentakerien suhteessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2007 yhteisöveron jako-osuuksia laskettaessa.

Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

Laki**verontilityslain 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 13 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 724/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

13 §

*Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-
osuudet**Ehdotus*

13 §

*Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-
osuudet*

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteenä käytetään kunnittaisia kantorahatulaja. Lisäksi perusteeseen luetaan metsän *laskennallisen puhtaan tuoton perusteella* arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yhteensä vähintään 1 000 verokuutiometriä. Metsävero-osuus lisättyä Metsähallitukselle maksuunpannalla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteenä käytetään *metsäkeskuksittain* laskettuja *bruttokantorahatulaja, jotka jaetaan yksittäisille kunnille niiden alueella olevien metsämaapinta-alojen suhteessa, perusteeseen ei kuitenkaan lueta kunnan metsäalueisiin kuuluvia tässä momentissa tarkoitettuja luonnonsuojelualueita.* Lisäksi perusteeseen luetaan arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden *pinta-ala on Lapin läänissä vähintään 1 000 hehtaaria, Oulun läänissä 500 hehtaaria ja muualla maassa 300 hehtaaria.* Saamatta jääneet kantorahatulot määritellään vuosittain siten, että suojelualueiden metsämaan hehtaarimäärä kerrotaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 2 momentin mukaisesti vahvistetulla metsän keskimääräisellä vuotuisella tuotolla. Metsävero-osuus lisättyä Metsähallitukselle maksuunpannalla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .*

*Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran ve-
rovuoden 2007 yhteisöveron jako-osuuksia
laskettaessa.*
